

brandmænd, er forholdet i stedet omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Denne bestemmelse handler bl.a. om den, der med vold eller trusler om vold overfalder nogen, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller på samme måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling. Strafferammen er her helt op til 8 års fængsel og ikke kun 6 måneder som i § 119, stk. 3.

Strafferammen i straffelovens § 119, stk. 1, blev i øvrigt i 2004 forhøjet fra 6 til 8 års fængsel. Hensigten med denne ændring af loven var, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, skulle forhøjes med en tredjedel af det hidtidige strafniveau i sådanne sager. Det svarer til den strafskærpelse for vold efter straffelovens §§ 244 og 246, som blev gennemført ved strafskærpelsesloven i 2002.

Jeg kan tilføje, at det er det helt klare udgangspunkt i retspraksis, at der udmåles en ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1. Hvis der f.eks. er begået særlig rå, brutal eller farlig vold omfattet af straffelovens § 245, vil dette desuden være en skærpende omstændighed ved strafudmålingen. Det kan eksempelvis være tilfældet, når der kastes brosten eller lignende mod politifolk og brandfolk, navnlig hvis der er tale om kast inden for kort afstand.

Som et eksempel på retspraksis kan jeg nævne en dom fra 2007, hvor en ung ustraffet mand med gode personlige forhold blev idømt 9 måneders ubetinget fængsel for flere gange inden for kort afstand at have kastet brosten mod politiet. Den pågældende ramte politiets køretøjer, men ingen betjente, og blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og forsøg på overtrædelse af § 245, stk. 1. Jeg kan tilføje, at Rigsadvokaten har tilkendegivet, at anklagemyndigheden vil nedlægge påstand om anvendelse af straffelovens § 119, både når der er tale om offentligt ansatte brandfolk m.v. og om privat ansatte brandfolk m.v., som udfører brandslukning og andre redningsopgaver efter aftale med det offentlige.

De tilfælde, hvor f.eks. politifolk eller brandfolk overfaldes med stenkast eller lignende og hindres i at udføre deres samfundsvigtige opgaver, er altså slet ikke omfattet af straffelovens § 119, stk. 3, som beslutningsforslaget vedrører. Sådanne tilfælde er omfattet af § 119, stk. 1, som har en langt højere strafferamme.

Som nævnt ser regeringen imidlertid med meget stor alvor på alle tilfælde, hvor politibetjente, brandmænd og andre redningsfolk hindres i at udføre deres arbejde. Det gælder, uanset om der anvendes vold og trusler om vold eller ej. Regeringen kan derfor grundlæggende tilslutte sig intentionerne bag beslutningsforslaget om at sikre, at der udmåles konsekvente straffe i sådanne sager.

Som jeg tilkendegav i sidste uge i forbindelse med præsentationen af regeringens bandepakke, vil regeringen derfor inden for kort tid fremsætte et lovforslag, der bl.a. vil indeholde forslag om at skærpe strafmaksimum i straffelovens § 119, stk. 3, fra 6 måneders fængsel til 1½ års fængsel. Dette vil være med til at understrege, at der skal udmåles klare og konsekvente straffe i grove sager om overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, f.eks. grove tilfælde, hvor personer ved at blokere tilkørselsveje søger at hindre brandvæsenet i at komme frem.

Som nævnt omfatter straffelovens § 119, stk. 3, alene tilfælde, hvor der ikke anvendes vold eller trusler om vold. Bestemmelsen kan omfatte en række forskellige situationer, f.eks. både tilfælde, hvor en person ved at holde fast i andre forsøger at undgå at blive taget med på politistationen, og tilfælde, hvor grupper af unge med vejspærringer forsøger at hindre politi og/eller brandvæsenen i at komme frem og hjælpe mennesker i nød. Efter regeringens opfattelse bør der ligesom i dag være mulighed for at udmåle bødestraf i mindre alvorlige sager, og regeringen kan derfor ikke støtte forslaget om, at dette skal være udelukket.

Jeg vil til sidst gerne understrege, at det naturligtvis er en vigtig politiopgave at gribe ind over for personer, som f.eks. forsøger at hindre brandvæsenet i at udføre sit arbejde, både for at sikre, at brandvæsenet kan komme frem og udføre sine opgaver, og for at pågribe de pågældende lovovertrædere, så de kan blive draget til ansvar.

Rigspolitiet har oplyst, at politiet og anklagemyndigheden indgår i et tæt samarbejde med redningsberedskabet om opgaver i forbindelse med beredskabsmæssige hændelser under politiets samlede og koordinerende ledelse. Politiet skal bl.a. sikre, at samtlige funktioner i og uden for indsatsområdet koordineres på en sådan måde, at den samlede indsats foregår så effektivt som overhovedet muligt.

Rigspolitiet har indhentet oplysninger fra fire politikredse om samarbejde med beredskabs-